

1406.

UCHWAŁA RADY MINISTRÓW

z dnia 14 października 1950 r.

w sprawie wprowadzenia premii dla pracowników państwowej administracji melioracji, zatrudnionych przy wykonaniu robót wodno-melioracyjnych.

Na podstawie art. 8 ust. 2 ustawy z dnia 4 lutego 1949 r. o uposażeniu pracowników państwowych i samorządowych oraz przewodniczących organów wykonawczych gmin miejskich i wiejskich (Dz. U. R. P. Nr 7, poz. 39) Rada Ministrów uchwala:

1. Wprowadza się jako dodatek do uposażenia, uzasadniony specjalnymi warunkami pracy, premie dla umysłowych pracowników jednostek organizacyjnych państwowej administracji melioracji, zatrudnionych bezpośrednio lub pośrednio przy wykonywanych we własnym zakresie robotach wodno-melioracyjnych, za wykonanie i przekroczenie rzeczowych planów robót oraz za utrzymanie gospodarki środkami finansowymi i świadczeniami w naturze w ramach planów finansowych. Pracownicy Departamentu Wodno-Melioracyjnego Ministerstwa Rolnictwa i Reform Rolnych nie mogą korzystać z premii.

2. Wysokość premii określa się w zależności od:

- terminowego wykonania robót, przewidzianych w zatwierdzonych przez władzę nadrzędną harmonogramach robót,
- utrzymania dokonywanych wydatków i wykorzystanych świadczeń w naturze w ramach zatwierdzonych kosztorysów.

3. Ustala się następujące współczynniki premiowania:

- dla pracowników spełniających czynności organizacji i kierownictwa robót w terenie 1,0
- dla pracowników spełniających czynności nadzoru technicznego w terenie 0,75
- dla pozostałych pracowników państwowej administracji melioracji za wyjątkiem personelu kancelaryjnego i maszynistek 0,60

4. Wysokość premii dla pracowników, uprawnionych do premiowania według współczynnika 1,0, określają poniższe tabele:

TABELA A.

Procent wykonania robót w stosunku do zaplanowanych	Premie w procentach (od płacy zasadniczej łącznie z dodatkami: funkcyjnym względnie służbowym i lokalnym)
100	30
101	32
102	34
103	36
104	38
105	40
106	42
107	44
108	46
109	48
110	50
111	52
112	54
113	56
114	58
115	60
116	62
117	64
118	66
119	68
120	70

TABELA B.

Całkowite faktyczne koszty łącznie ze świadczeniami w naturze i kosztami ogólnymi, w stosunku do zaplanowanych	Premie w procentach (od płacy zasadniczej łącznie z dodatkami: funkcyjnym względnie służbowym i lokalnym)
100	5
99	5,5
98	6
97	6,5
96	7
95	7,5
94	8
93	8,5
92	9
91	9,5
90	10

Wskaźniki procentowe wykonania robót i faktycznych kosztów roboty oblicza się z zaokrągleniem do najbliższej wartości, podanej w tabeli.

5. W przypadkach przekroczenia zaplanowanych kosztów o 5% skreśla się premie z tytułu terminowego wykonania rzeczowego planu w danym okresie obrachunkowym.

6. W przypadku niedostatecznej jakości robót, stwierdzonej na podstawie częściowego odbioru robót względnie kolaudacji, premia nie przysługuje.

7. W stosunku do pracowników, zatrudnionych równocześnie przy wykonywaniu dwóch lub więcej robót, współczynnik procentowy premii wyprowadza się jako średnią ważoną współczynników, uzyskanych na poszczególnych robotach.

8. Premie wypłaca się z kredytów odpowiednich robót.

9. Premie dla pracowników każdej jednostki nadrzędnej oblicza się według zasad, ustalonych w pkt 1—5, na podstawie planów: rzeczowego i finansowego danej jednostki, stanowiących plany zbiorcze podległych komórek.

10. Dla ustalenia wymiaru premii dla pracownika mającego współczynnik premiowania inny niż 1,0 należy współczynnik procentowy premii, ustalony według tabeli, pomnożyć przez współczynnik premiowania przysługujący danemu pracownikowi według pkt. 3.

11. Premie dla pracowników rejonowych kierownictw robót wodno-melioracyjnych podlegają każdorazowemu zatwierdzeniu przez kierownika wydziału rolnictwa i leśnictwa prezydium wojewódzkiej rady narodowej; dla pracowników oddziałów wodno-melioracyjnych wydziałów rolnictwa i leśnictwa prezydium wojewódzkich rad narodowych przez Ministerstwo Rolnictwa i Reform Rolnych, dla pracowników Ministerstwa przez Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych.

12. Minister Rolnictwa i Reform Rolnych może z kredytów budów, do wysokości 5%, sum wypłaconych tytułem premii, przyznać nagrody na jednostki organizacyjne państwowej administracji melioracji względnie poszczególnym jej pracownikom za wyróżniającą się pracą i wyniki, zgodnie z regulaminem, którego zasady będą ustalone przez Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych w porozumieniu z Przewodniczącym Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego. Nagrody te mogą częściowo otrzymywać również pracownicy Departamentu Wodno-Melioracyjnego Ministerstwa Rolnictwa i Reform Rolnych.

13. Uchwała niniejsza nie dotyczy pracowników wynagradzanych według Układu Zbiorowego Pracy w Budownictwie z 7 maja 1949 r.

14. Wykonanie uchwały niniejszej porucza się Ministrowi Rolnictwa i Reform Rolnych.

15. Z dniem wejścia w życie niniejszej uchwały traci moc obowiązującą uchwała z 20 grudnia 1947 r. w sprawie premiowania pracowników państwowej służby wodno-melioracyjnej.

16. Uchwała niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od 1 października 1950 r.

PREZES RADY MINISTRÓW

Józef Cyrankiewicz

1407.

UCHWAŁA PREZYDIUM RZĄDU

z dnia 14 października 1950 r.

o przekazaniu zarządu społecznych osiedli i domów pracowniczych właściwym radom narodowym.

1. Zarząd społecznych osiedli i domów pracowniczych, sprawowany przez Zakład Osiedli Robotniczych i jego organa, przekazuje się właściwym radom narodowym.

2. Przekazania właściwym radom narodowym zarządu osiedlami i domami, wymienionymi w pkt. 1, dokona Minister Gospodarki Komunalnej z dniem 1 stycznia 1951 r.

3. W tym celu Minister Gospodarki Komunalnej przejmie z dniem 1 grudnia 1950 r. przez upoważnione do tego organa od Zakładu Osiedli Robotniczych oraz Dyrekcji Osiedli Robotniczych majątek, personel i akta Działu Administracji Osiedli Z. O. R. (Biuro Administracji Osiedli w Centrali Z. O. R. oraz Wydziały Administracji Osiedli w poszczególnych D. O. R. wraz z administracjami osiedli i domów pracowniczych) według stanu z dnia 30 listopada 1950 r. Jednocześnie na Ministra Gospodarki Komunalnej przechodzi zakres właściwości Ministra Budownictwa oraz Zarządu Głównego Z. O. R. w sprawach zarządu społecznych osiedli i domów pracowniczych i gospodarki mieszkaniowej w tych domach.

4. Sposób przejęcia, o którym mowa w pkt. 3 ust. 1, określi zarządzenie Ministrów: Budownictwa i Gospodarki Komunalnej wydane w porozumieniu z Przewodniczącym Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego i Ministrem Finansów.

5. Przekazanie właściwym radom narodowym zarządu osiedli i zorganizowanie tego zarządu będą dokonane przy zachowaniu zasad wzorcowego charakteru administracji osiedli, stanowiących samodzielne zespoły zabudowy. W szczególności:

- zarząd tych osiedli będzie zorganizowany odrębnie od zarządu innych nieruchomości mieszkalnych,
- zarząd będzie sprawowany przez utworzone w tym celu przedsiębiorstwa, działające na zasadach rachunku gospodarczego.

6. Minister Gospodarki Komunalnej utrzyma ciągłość rozpoczętej przez Zakład Osiedli Robotniczych akcji szkolenia kadr administracji osiedli.

7. Pozostają w mocy dotychczasowe przepisy dotyczące mieszkań w osiedlach i domach Z. O. R., a w szczególności określające tryb wykonywania publicznej gospodarki lokalami, sposób oddawania lokali do użytku, warunki uzasadniające żądanie opróżnienia lokali i wyśkość opłat najmu.

8. Na organa przejmujące w myśl niniejszej uchwały zarząd osiedli i domów przechodzą uprawnienia i obowiązki Z. O. R. w zakresie administracji zleconej osiedli (art. 16 ust. 2 dekretu z 26 kwietnia 1948 r. o Z. O. R.). Władze naczelnie instytucji sprawujących administrację zleconą osiedli, wybudowanych przez Z. O. R., w porozumieniu z Ministrem Gospodarki Komunalnej wydadzą zarządzenia, jakie okażą się niezbędne dla realizacji niniejszej uchwały, a w szczególności dla zapewnienia ciągłości sprawowanych przez administrację zleconą obowiązków i funkcji.

9. Przekazywanie budynków i lokali, uzyskanych po dniu 1 grudnia 1950 r. w wyniku realizacji planu inwestycyjnego budownictwa mieszkaniowego, organom powołanym do sprawowania zarządu nastąpi na zasadach, ustalonych przez Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego w porozumieniu z Ministrami: Finansów, Budownictwa i Gospodarki Komunalnej.

10. Wykonanie uchwały porucza się Przewodniczącemu Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego oraz Ministrom: Finansów, Budownictwa i Gospodarki Komunalnej.

PREZES RADY MINISTRÓW

Józef Cyrankiewicz

1408.

ZARZĄDZENIE MINISTRA BUDOWNICTWA

z dnia 12 października 1950 r.

w sprawie nadania statutu Instytutowi Techniki Budowlanej.

Na podstawie art. 3 ust. 4 ustawy z dnia 27 kwietnia 1949 r. o utworzeniu urzędu Ministra Budownictwa (Dz. U. R. P. Nr 30, poz. 216) zarządza się, co następuje:

§ 1. Instytutowi Techniki Budowlanej, utworzonemu zarządzeniem Ministra Budownictwa z dnia 29 lipca 1949 r. (Monitor Polski Nr A-49, poz. 689), nadaje się statut, stanowiący załącznik do niniejszego zarządzenia.

§ 2. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Monitorze Polskim.

KIEROWNIK MINISTERSTWA BUDOWNICTWA

R. Piotrowski

Załącznik do zarządzenia Ministra Budownictwa z dnia 12 października 1950 r. (poz. 1408).

STATUT INSTYTUTU TECHNIKI BUDOWLANEJ

I. Przepisy ogólne.

§ 1. Instytut Techniki Budowlanej, nazywany w dalszych przepisach niniejszego statutu „Instytutem”, posiada osobowość prawną i działa na podstawie zarządzenia Ministra Budownictwa z dnia 29 lipca 1949 r. o utworzeniu Instytutu Techniki Budowlanej (Monitor Polski Nr A-49, poz. 689) oraz na podstawie niniejszego statutu.

§ 2. Instytut ma prawo używania pieczęci okrągłej z godłem państwowym i napisem, zawierającym nazwę Instytutu.

§ 3. 1. Siedzibą Instytutu jest miasto stołeczne Warszawa.

2. Działalnością swą Instytut obejmuje obszar Państwa.

§ 4. W miarę potrzeby mogą być tworzone zakłady lub oddziały Instytutu specjalne i terenowe. Zakłady i oddziały powołuje i zwią Minister Budownictwa na wniosek Dyrekcji Instytutu, zaopiniowany przez Radę Naukową.

§ 5. Zwierzchni nadzór nad działalnością Instytutu sprawuje Minister Budownictwa.

II. Zadania i zakres działalności.

§ 6. 1. Instytut jest państwową instytucją naukowo-badawczą, powołaną do tworzenia podstaw naukowych, koniecznych dla socjalistycznego rozwoju postępu technicznego w budownictwie, oraz do unowocześniania i doskonalenia techniki budowlanej, inżynieryjnej, drogowej, sanitarnej i technologii materiałów budowlanych.

2. Instytut spełnia swe zadania przez:

1) organizowanie i prowadzenie studiów naukowych i prac badawczych, a także ich zlecenie odpowiednim instytucjom i wykonawcom;

2) publikowanie opracowań naukowych i naukowo-badawczych, organizowanie i prowadzenie kursów dokształcających, odczytów, poradni itp. oraz kształcenie pracowników laboratoryjnych;

3) inicjowanie wykorzystania w produkcji i wykonawstwie budowlanym prac Instytutu.

3. W szczególności do zakresu działania Instytutu należy:

1) planowanie, organizowanie i prowadzenie prac naukowo-badawczych w dziedzinie zagadnień techniki budowlanej, inżynieryjnej, drogowej i sanitarnej, zagadnień ekonomiczno-technicznych budownictwa, oraz zagadnień technologii i stosowania materiałów budowlanych i drogowych — celem stworzenia podstaw teoretycznych i praktycznych dla rozwoju nowych dziedzin wykonawstwa budowlanego i produkcji materiałowej;

2) współpraca w tym zakresie z zainteresowanym przemysłem państwowym;

3) współpraca w tym zakresie ze szkołami wyższymi i innymi właściwymi instytucjami, a w szczególności z pozostałymi instytutami naukowo-badawczymi, działającymi przy Ministrze Budownictwa;

4) opracowanie metod udoskonalania form produkcyjnych już stosowanych w przemyśle budowlanym oraz usprawniania organizacji pracy;

5) wykonywanie ekspertyz i zleconych prac technicznych;

6) przyspasabianie kadr pracowników w zakresie pozaszkolnym oraz udostępnianie prac laboratoryjno-badawczych osobom, specjalizującym się w dziedzinie prac, prowadzonych przez Instytut;

7) współpraca z Polskim Komitetem Normalizacyjnym przez wykonywanie badań, niezbędnych dla ustalania technicznych norm;

8) współpraca ze Związkami Zawodowymi w dziedzinie wynalazczości i racjonalizatorstwa pracowniczego;

9) nawiązywanie i utrzymywanie łączności z odpowiednimi instytucjami i organizacjami zagranicznymi;

10) prowadzenie dokumentacji, bibliografii oraz informacji naukowej i technicznej w ramach zleconych Instytutowi przez Główny Instytut Dokumentacji Naukowo-Technicznej;

11) wykonywanie wszelkich innych prac z zakresu specjalności Instytutu (m. in. wydawanie opinii i orzeczeń) na zlecenie władz centralnych;

12) opracowywanie i przedstawianie właściwym resortom wniosków w sprawie zastosowania wyników prac Instytutu w produkcji lub wykonawstwie budowlanym;

13) informowanie zainteresowanych resortów o takich planowanych pracach Instytutu, których oczekiwane wyniki mogą mieć wpływ na zamierzenia inwestycyjne lub produkcyjne odnośnego przemysłu.

III. Władze.

§ 7. Władzami Instytutu są: Dyrekcja i Rada Naukowa.

§ 8. Organem zarządzającym Instytutu jest Dyrekcja, powoływana i zwalniana przez Ministra Budownictwa, składająca się z Dyrektora Naczelnego, reprezentującego Instytut samodzielnie oraz z podległych mu: dwóch dyrektorów naukowo-technicznych i dyrektora administracyjnego.

§ 9. 1. Dyrektor Naczelnny kieruje pracami Instytutu.

2. Dyrektorzy naukowo-techniczni pełnią funkcje, powierzone im przez Dyrektora Naczelnego.

3. Dyrektor administracyjny kieruje sprawami administracyjnymi i finansowymi Instytutu.